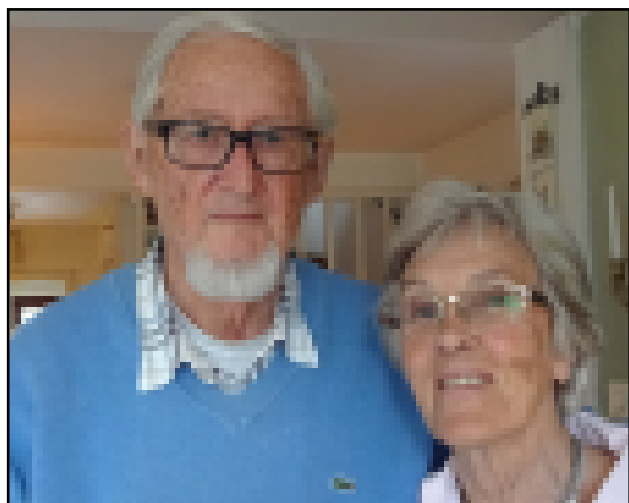

I tjänst för människor -

Jag har just kommit hem från en missionsresa till bl a Bangladesh, Indien och Vietnam med utgångspunkt från Runby och familjen Gunnel och Leo Liljengren. Jag är så uppfylld av deras berättelser om engagemang för olika hjälpprojekt genom Svenska Baptistsamfundet och Frikyrkan Hjälper - som nu heter Diakonia.

Leo och Gunnel Liljengren

Leo och Gunnel är församlingsmedlemmar sedan 1971. Intresset för internationellt arbete, i synnerhet Leos, har fyllt stora delar av deras liv och nu vill jag berätta litet om deras erfarenheter. Diakonia är frikyrkornas samarbetsorgan med kallelse att i Jesu Kristi kärlek tjäna människor över alla gränser.

Gunnel och Leo blir ett

Leo kom som sjuttonåring till Göteborg från Aalborg i Danmark. I Baptistförsamlingen Tabernaklet blev han snabbt aktiv, främst i ungdomsarbetet. Efter jobb och sociala studier på folkhögskola flyt-

tade han till Stockholm 1960. Arbetsförmedlingen kom att bli hans arbetsplats fram till 1965.

Gunnel växte upp i Hjoggböle i Västerbotten. Som nittonåring åkte hon till England och arbetade i familj ett år. Väl hemkommen blev det folkhögskola och handelsskola. Så småningom hamnade också Gunnel som arbetsförmedlare på förmedlingen i Stockholm, där hon träffade en trevlig, lång dansk man vid namn Leo. Ett möte som ledde till att de gifte sig i Paris 1966.

Inkörsport till mission

1965 fick Leo anställning som socialsekreterare inom Baptisternas sociala mission. 1966 (nygift) sändes han till Indien för att organisera ett stort brunnsbörningsprojekt samt tillika distribution av vete till behövande. I samband med dessa insatser lyckades Leo få Sida att ge bidrag till ett familjeplaneringsprojekt och fri hälsovård för barn.

Två år i Bangladesh

1968 övergick Leo till tjänst inom Stockholms läns landstings Omsorgsförvaltning bl. a. som personalchef och fick under denna tid tjänstledigt åren 1973-75 för att tillsammans med familjen, hustrun Gunnel och döttrarna Mie 4 år och Annika 3 år flytta till *Dacca* i Bangladesh. Efter inbördeskriget mellan Väst- och Östpakistan, som resulterade i att den nya staten *Bangladesh* bildades, var landet i stort behov av stöd utifrån. Stor misär rådde, skolor saknades, de hade förstörts under kriget. Under de två åren byggdes 34 skolor i norra delen, *Mymensingh* med Leo som projektledare och hjälp av volontärer från såväl Sverige som England och t.o.m. Australien. En av de tuffa utmaningarna var att få fram material till

- över alla gränser!

byggandet. Ingen cement fanns i landet så den importerades från Bangkok. Armeringsjärn o dyl. från Indien. Det byggdes lådor för transport av cement i *Thai redwood*. Virket användes sedan för tillverkning av skolbänkar och möbler. Varje sådan cementlåda vägde omkring 1 ton. Leo drev projekten effektivt och som brukligt då en skola var klar blev det högtidlig invigning med bl. a. klippning av band.

Gunnel inviger en ny skola

De små döttrarna anpassade sig väl och fick gå i en Kindergartenskola. Gunnel kom att arbeta tillsammans med inhemsk och utländsk personal på en barn- och mödravårdscentral, som drevs av en svensk mission.

Förutom ansvar för Bangladeshprojektet ingick också biståndsarbete i Indien, Laos och Vietnam för *Frikyrkan Hjälper*. Beträffande Vietnam startades ett unikt samarbete med buddisterna och evangeliska kyrkan i syfte att hjälpa internflyktingar till ett drägligt liv.

Hemkomsten

Efter tiden i Bangladesh återgick Leo till landstinget men blev snart involverad i ett antal Frikyrkan Hjälper/Diakonia projekt bl.a. på Filippinerna och bland *Karenflyktingar* från Burma i Thailand.

Gunnels engagemang efter Bangladesh-tiden bestod i ett stort och livligt intresse för *Sackeus*-projektet: hantverk som importerades från Bangladesh och andra länder distribuerades till olika kyrkor och organisationer i Sverige.

Trogna i församlingen

Leo och Gunnel har varit aktiva i vår församling på många sätt. Leo har varit ordförande två gånger samt kassör. Gunnel drev tillsammans med Maj-Britt Raneborn en liten café-rörelse under några år vars inkomster gick till kyrkans verksamhet. Leo har medverkat till vårt Skopansamarbete och fastställt flera nya mål för vart våra bidrag skall gå.

Det har varit en väldigt trevlig stund hemma hos Gunnel och Leo. Jag har avnjutit gott kaffe och fått ta del av deras fantastiska missionsgärning som skulle kunna fylla ännu många sidor.

Monica Tiger intervjuade